

A negyvenedik vers rejtett története – Tizenegyedik szám

Tizenegyedik szám

Jeff Pippenger

2026-05-21

Jóel könyve talán a legközvetlenebb kijelentése a késői esőnek az Írásokban, és Jóel először a laodíceai Hetednap Adventista egyház által beteljesített hitehagyás négy nemzedékére utalva kezdi meg mondanivalóját. A fokozódó pusztulásnak az a négy nemzedéke, amelyet Jóel nyitóversei ábrázolnak, összhangban áll Ezékiel nyolcadik fejezetének négy fokozódó utálatosságával. 1863-tól 1888-ig terjed az első nemzedék, és ez a milleriták alapvető üzenetének elutasítását jelképezi, amint azt az 1843-as és 1850-es úttörői táblák ábrázolják, amint arra Habakuk második fejezete utal, és ez a szövetséget szimbolizálja, amint azt a Tízparancsolat két kőtáblája ábrázolja.

1888-tól 1919-ig azt a nemzedéket jelképezi, amely elutasította a hit általi megigazulás tapasztalatát, amely a filadelfiai gyülekezet által jelképezett tapasztalatot hozza létre. Az első nemzedékben a lázadás a William Miller által képviselt vezetői munka ellen összpontosult, a második, 1888-as nemzedékben pedig a Prófétaság Lelkének vezetése ellen lázadtak fel. Az 1919-es harmadik nemzedék William Warren Prescott The Doctrine of Christ című könyvével kezdődött, és az 1957-ben megjelent Questions on Doctrine című könyvvel ért véget. Ez a harmadik nemzedék a világgal való megalkuvás nemzedéke volt, miközben az adventizmus az Amerikai Orvosszövetség orvosi gyakorlatainak akkreditációját, valamint főiskoláinak akkreditációját a hitehagyott protestantizmus és a római katolicizmus tudós akademikusai által kereste.

A harmadik nemzedék idején Ellen White tollából származó nevelési tanácsot elvetették, és a világ hamis nevelési gyakorlataival helyettesítették, amint azt Görögország nevelésfilozófiája képviseli. A görög nevelést Athéné istennő jelképezi, akit a Tennessee állambeli Nashville-ben álló Parthenón-templom másolatában tisztelnek.

Az igaz nevelés példáját a Biblia a próféták iskoláiban mutatja be, amelyek Elizeus prófétához kapcsolódtak. A Kr. e. 167-ben kezdődő makkabeus felkelés, egészen Jeruzsálem Kr. u. 70-ben bekövetkezett pusztulásáig, nagyrészt tiltakozás volt a görög nevelésnek az ősi, szó szerinti dicsőséges föld kultúrájába és nemzetébe való behatolása ellen. A makkabeusok tiltakozása a görög befolyás ellen irányuló felkelés volt minden szinten, de Görögország nevelési befolyása annyira átható volt a makkabeus buzgólkodók történetében és indítékaiban, hogy ez nem választható el attól a valóságtól, hogy a görög nevelés talán a legnagyobb tényező volt, amely összefüggött azzal, hogy a zsidók elutasították Jézus Krisztust mint Messiásukat. Könyvek íródtak, amelyek azonosítják a görög nevelésnek a zsidókra gyakorolt negatív befolyását, valamint a hamis nevelés hozzájárulását ahhoz, hogy a zsidók elutasították Krisztust és keresztre feszítették.

A makkabeus felkelés összhangban áll az 1776-os felkeléssel a modern lelki dicsőséges földön. Jelenleg több mint 4000 bejegyzett egyetem működik az Egyesült Államokban, amelyek a görög és jezsuita oktatási gyakorlatok filozófiájára épülnek. Az elmúlt több mint tíz év anarchiája és törvénytelenisége közvetlenül visszavezethető az Egyesült Államok úgynevezett oktatási központjaira, amelyek évtizedeken át olyan hallgatókat indoktrináltak, akiket a média és a szórakoztatóipar forrásai már előzőleg arra kondicionáltak, hogy elfogadják a globalista filozófiákat, amelyek a francia forradalom időszakának sátáni filozófiáiból származnak. A mai egyetemek hallgatóit már azelőtt a Szodoma és Gomora által jelképezett életmód elfogadására kondicionálták, hogy beléptek volna azokba az oktatási központokba, amelyeket a fehér emberek, a keresztények és az igaz amerikai történelem elleni támadás céljából terveztek. Az Egyesült Államok mai polgárának, aki meg akarja érteni az állandó, kétszintű igazságszolgáltatási rendszert, amely beteljesíti az igazságnak és a jognak az utcákra vettetését, amint azt a Biblia és a Prófétaság Lelke azonosítja, meg kell értenie, hogy a jelenlegi körülményeket egy szándékosan megtervezett támadás idézi elő, amelyet az élet legkorábbi éveitől fogva egy olyan oktatási rendszer révén sulykolnak, amelynek célja, hogy az emberiséget az elitista globalisták—a sárkányhatalom!—uralma alá hajtja.

Ellen White írásaiban öt fő téma található: a nevelés, az egészségreform, a keresztény életvitel, a nagy küzdelem témája és a gyakorlati istenfélelem. A nevelés az egyik az öt fő téma közül a Prófétaság Lelkében, és Ellen White éppoly bibliai próféta volt, mint mindazok a próféták, akikről Isten Igéje említést tesz. Ez többek között azt jelenti, hogy élete példa a száznegyvennégyezer számára és a száznegyvennégyezeré is. Mielőtt bárki azt gondolná, hogy egyedül Krisztusnak kell példaképünknek lennie, Pál kijelenti:

Mert ha tízezer tanítók volna is Krisztusban, atyátok nincs sok; mert én nemzetelek titeket a Krisztus Jézusban az evangélium által. Azért kérlek titeket, legyetek az én követőim.
1Korinthus 4:15, 16.

Prófétaként Ellen White példa. Ellen White csak egyetlen alkalommal fogadta el az igazgatótanács tagok szerepét, mégpedig egy olyan főiskola megalapításakor, amely magáévá tette az igaz nevelés elveit, amint azok szolgálatának öt fő témája közül az egyikben kifejtésre kerültek. Ez a Tennessee állambeli Madisonban lévő főiskola a Tennessee állambeli Nashville nagyvárosi körzetében található. Nemcsak abba egyezett bele, hogy 1904-től egészen 1915-ben bekövetkezett halála előtti évig a Madison College alapító igazgatótanácsának tagja legyen, hanem meghatározó szerepet játszott annak a földterületnek a kiválasztásában is, ahol a főiskola létrejött. Nashville a görög oktatási rendszer központja, amely a Makkabeusok történetében hozzájárult ahhoz, hogy a zsidók ne fogadják el Messiásukat; a Makkabeusok pedig előképei a hitehagyó protestantizmusnak azokban az időkben, amelyekben most élünk. A Makkabeusok vonala határozottan jelenik meg a negyvenedik vers rejtett történetében, a hitehagyó protestantizmust ábrázolva, amelyet immár teljes mértékben ugyanazon görög nevelés romboló gyümölcseivel itattak át, jóllehet annak modern változatával.

Az adventizmus harmadik nemzedékében az a vezetés, amely 1888-ban elutasította a Prófétaság Lelkét, úgy döntött, hogy oktatási rendszerét a világ akkreditációs struktúrájának adja át. Nashville

mind az igaz, mind a hamis nevelés jelképes központját képviseli. A próféta ugyanazt a várost választotta, amelyet a világ a görög műveltség szentélyévé tett; mert a görög neveléssel ellentétben, amely azon alapul, hogy az igazságot elszigetelt tantárgyakra bontva megsemmisítse az egészet, az igaz nevelés képezi White testvérnő másik négy elsődleges témájának alapvető alapját: az egészségreformnak, a gyakorlati istenfélelemnek, a keresztény életnek, és különösképpen A nagy küzdelem témájának.

Jézus a véget mindig a kezdettel szemlélteti, és az Éden kertjében lezajlott próba azt a próbát szemlélteti, amellyel a világ most szembesül. A vég idején bekövetkező próba ugyanaz, mint minden bibliai próba, mert Isten soha nem változik. A bibliai próba egy háromlépcsős vizsgálati folyamat, amely két osztályt hoz létre, s ezek a vizsgálati folyamat végén nyilvánvalóvá válnak. Az első angyal e három lépést úgy fejezi ki, hogy féljétek Istent, adjatok neki dicsőséget, mert eljött az ítélet próbakövének órája. Az első lépés a parancs volt, hogy ne egyenek a jó és a rossz tudásának fájáról. Mivel Éva nélkülözte az Isten iránti szükséges félelmet, elbukott a fa próbáján, és evett a gyümölcsből, amely a jót és a rosszat egyaránt jelképezte. Ádám Isten iránti félelme sem akadályozta meg őt abban, hogy belépjen a fa lázadásába, és az ítélet mindkettőjükre rászállt, mivel olyan életet nyilvánítottak meg, amely nélkülözte az Istenség maradandó jelenlétét.

Az utolsó napok próbája azzal a figyelmeztetéssel kezdődik, hogy magunkhoz vegyük a tudásnak azt a gyarapodását, amely Jézus Krisztus kijelentésében nyitattik fel közvetlenül azelőtt, hogy az emberiség kegyelmi ideje véget érne. Akár az adventizmuson belül, akár az adventizmuson kívül levőkről van szó, a próba alapja a „tudás” ama gyarapodásának elfogadása vagy elutasítása, amely a mi időnkben nyitattik fel. E tudáspróbát a kert próbára tevő fája szemlélteti, amely vagy a jó, vagy a rossz ismeretét jelképezi. Az igaz nevelés 1904-ben Nashville-ben, Tennessee államban kapott helyet és nyert jelképes kifejezést, a hamis nevelés pedig 1897-ben Nashville-ben kapott helyet és nyert jelképes kifejezést, majd 1920-ban maradandó építményként újjáépítették. A próféta életében az igaz nevelés Nashville-ben nyert megszentelt helyet, és a hamis nevelés is ott nyert megszentelt helyet. Az ő 1915-ben bekövetkezett halála után a hamis nevelést helyreállították a Parthenón-templom második, végleges felépítésében, az igaz nevelést pedig a laodiceai Hetednap Adventista Egyház vezetősége a világgal való megalkuvás által elvetette.

Nashville „a Dél Athénja” elnevezésű beceneve befolyásolta annak az épületnek a kiválasztását, hogy az 1897-es Centennial Exposition központi eleme legyen. A kiállításon több épület is ókori eredetiek alapján készült. A Parthenón azonban volt az egyetlen, amely pontos másolat volt. A mai Tennessee állambeli Nashville a zenéjéről híres, de még mielőtt létrejött volna a Johnny Cash Museum, Nashville az oktatásáról volt híres, nem az énekléséről.

Az 1850-es évekre Nashville már kiérdemelte a „Dél Athénja” becenevet, mivel számos felsőoktatási intézményt alapított; ez volt az első déli amerikai város, amely állami iskolarendszert hozott létre. A század végére Nashville-ben megnyitotta kapuit a Fisk University, a St. Cecilia Academy, a Montgomery Bell Academy, a Meharry Medical College, a Belmont University és a Vanderbilt University. Abban az időben Nashville-t a dél egyik legkifinomultabb és legműveltebb városaként tartották számon, amelyet gazdagság és kultúra jellemzett.

A törvénytelenység titka az ihletett Igében egyszerre főnév és ige. Az ihletés Sátánt, valamint a pápát — akit White testvérnő Sátán „jobbkezeként” nevez meg — azonosítja a törvénytelenység titkaként. Mindazonáltal a „törvénytelenység titka” az igazság és a tévelygés összelegyedését is leírja. Jóel hitehagyásának négy nemzedéke egybeesik Ezékiel nyolcadik fejezetének négy fokozódó utálatosságával. E két tanú összhangban áll a Jelenések könyvének első négy gyülekezetével, és a harmadik gyülekezetet Konstantin kereszténységet a pogánysággal egyesítő megalkuvása jelképezi. Ez az első négy gyülekezet összhangban áll az ókori Izráel történelmével, amely a modern Izráel történelmét jelképezi.

Az ókori Izráel harmadik nemzedékében Izráel királyai szövetségekre léptek más nemzetekkel, amelyekkel Isten népét soha nem lett volna szabad szövetségbe vinni. Az ókori, szó szerinti Izráel és a keresztény egyház párhuzama, amint az a Jelenések könyvében feltárul, prófétai tárgy, amely világosan bemutatásra kerül a Habakuk táblái című tanulmányban. Jóel a negyedik és végső nemzedéket, amely „kivágatik” abból, hogy Isten választott szövetséges népe legyen, azzal a huszonöt vénnel azonosítja, akik a nap előtt hajolnak meg Ezékiel négy fokozódó utálatosságában. Ez a negyedik nemzedék, amelyben a laodíceai Hetednap Adventizmus kivágatik, miközben a vasárnapotörvénynél a nap előtt hajol meg, egybeesik Thyatira negyedik gyülekezetével, amely a pápaság uralmát jelképezi akár 538-ban, akár a hamarosan bekövetkező vasárnapotörvény idején. Pergámosz harmadik gyülekezete az „alkut” jelképezi, akár az ókori Izráel pogány királyságokkal való szövetségéről, akár arról van szó, hogy Konstantin a pogányságot a kereszténységgel egyesítette; és ez a két tanú a Jelenések tizenharmadik fejezetében szereplő földi fenevad harmadik nemzedékét szólítja meg.

Az Egyesült Államok négy nemzedéke, amely egyéb igazságok mellett Egyiptom által lett előképezve a 400/430 esztendő szolgátság idején, azzal zárult, hogy a fáraó a Vörös-tenger vizeibe fulladt. Ezek a vizek jelezték annak a nemzetnek a végét, amelyre ítéletnek kellett szállnia, amikor Isten Mózes próféta által szabadulást szerzett az ősi Izráelnek. Az Egyesült Államok abban az időszakban kerül ítélet alá, amikor az ítélet Isten egyházán befejeződik; ezért meg kell jegyezni, hogy a víz, amely véget vetett a fáraó életének, a keleti szél elbocsátása által zúdult a fáraóra, amely addig visszatartotta a vizeket, miközben Isten megszabadította az Ő választott népét. A keleti szél a harmadik jaj, amely a vasárnapotörvényre sújt le, amikor megérkezik a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének földrengése.

A földi fenevad negyedik és egyben utolsó nemzedékét megelőző nemzedék mind a republikánus, mind a protestáns szarvon beteljesedik. A republikánus szarv megalkuvása, amely a harmadik nemzedékében ment végbe, az első világháborút övező időszakban történt, és azt jelezte, hogy az Egyesült Államok gazdasági szerkezetét átadta a Federal Reserve globalistáinak. Ugyanebben az időszakban a laodíceai Hetednap Adventizmus arra törekedett, hogy egészségügyi és oktatási munkáját a világi oktatás és orvoslás mércéi szerint „akkreditáltassa”. Igeként a „törvénytelenység titka” Konstantin és az ősi Izráel királyainak a világ hatalmaival kötött megalkuvását jelképezi. Az ihletés a megalkuvás leírására az „amalgamáció” szót használja, amelyet Ellen White korának szótára így határozott meg: „amalgámmá keverni vagy egyesíteni; elegyíteni.” A jó és a rossz tudásának fája az amalgamáció fája, a megalkuvás fája. „Az utolsó hatalmas küzdelem” a

vasárnaptörvény válsága, és Sátán előkészülete e válságra „a törvénytelenység titka”, amely az emberi bölcsességet az isteni kijelentéssel elegyíti.

„Sátán serényen szövi terveit az utolsó hatalmas küzdelemre, amikor mindenki állást foglal majd. ...”

„Hallgassatok a hangokra, figyeljétek meg azokat a hatalmakat, amelyek uralkodnak a világban. Hallatszik-e az imádság bármely hangja? Láttok-e bármiféle jelét annak, hogy Istent elismerik? Vannak papok, sokan is; de lábbal tiporják Jehova törvényét. Ruhájuk beszenyeződött a lelkek vérével. Tömegek áldoznak ördögöknek. Nézzétek, ti, akik ingadoztok az engedelmesség és az engedetlenség között. Nézzétek képzeletben a Sátán oltáránál hódoló roppant sokaságot. Hallgassátok a zenét, a nyelvezetet, amelyet felsőbb oktatásnak neveznek. De minek nyilvánítja azt Isten?—A törvénytelenység titkának.”
Röpiratok, 004, 11.

Az utolsó küzdelemben, amikor „mindenki állást foglal”, az Éden kertjének próbája megismétlődik. Az a próba, amely kezdetben egy kert közepén álló fára korlátozódott, a végén az egész világon ismétlődik meg. Sátán munkája a végső ütközetet megelőzően „a törvénytelenység titka”, amely „felsőbb oktatásként” van meghatározva! A „felsőbb oktatás” jelképe a földből feljövő fenevad országában Nashville-ben, Tennessee államban található, a „Dél Athénjában”, ahol a Parthenón temploma áll, ellentétben azzal az igaz neveléssel, amelyet egykor Nashville-ben a Madison College képviselt. Az ihletett bizonyágtételből származó alábbi kijelentés teljes egészében e cikk végén kerül idézésre, de néhány szempontot ezen a ponton figyelembe kell venni.

„Mindenkinek bölcsességre van szüksége ahhoz, hogy gondosan megvizsgálja a gonoszság titkát, amely oly nagy szerepet játszik e föld történelmének lezárulásában....”

„Nincs középső út a helyreállított Paradicsomhoz. Az e végső napokra az embernek adott üzenetnek nem szabad emberi kigondolásokkal elegyednie....”

„Akiket Isten a bizalom magas tisztségeibe emelt, elfordulhatnak a menny világosságától az emberi bölcsesség felé.... Mindazoknak, akik olyan jellemmel akarnak rendelkezni, amely alkalmassá teszi őket arra, hogy Istennel együttműködők legyenek, és elnyerjék Isten helyeslését, el kell különülniük Isten ellenségeitől, és meg kell őrizniük azt az igazságot, amelyet Krisztus Jánosnak adott, hogy átadja a világnak.” Manuscript Releases, 18. kötet, 30–36.

A „bölcsességre” szoruló „mindnyájan” mindazokat jelképezik, akik egy olyan megpróbáltatási folyamatba kerülnek, amely végül az imádók két osztályát hozza létre. A „bölcsek” azok, akik megszerzik a szükséges „bölcsességet”. A megpróbáltatási folyamat akkor kezdődik, amikor Jézus Krisztus kijelentése felnyitja, közvetlenül az emberi kegyelmi idő lezárulása előtt. Ez a felnyitás a „tudás növekedését” indítja el. Akik szembesülnek a Jézus Krisztus kijelentéséhez kapcsolódó próbával, azok megszerzik a prófétai ismeret „olaját”, amely arra rendeltetett, hogy a vasárnaptörvénynek bekövetkező keleti szél megérkezése előtt vezessen, felkészítsen és megszenteljen. A „jó és rossz tudásának fája” a Mennyei Kenyér hamisítványának jelképe, amelyet vagy meg kell enni, vagy el kell utasítani.

Galileában, a kapernaumi zsinagógában Jézus egyetlen esemény során több követőt veszített el, mint szolgálatának bármely más időszakában. Ott a próba abban állt, hogy Krisztus prófétai szavai szerintük szó szerintiek-e vagy lelki értelemben veendő; és akik elbuktak a próbán, azok azért buktak el, mert elfeledték, hogy az embernek minden igével kell élnie, amely Isten szájából származik. Krisztus világosan kijelentette, hogy Ő a mennyből alászállott Kenyér, és akik nem állták ki a próbát, az Igazságot összekeverték az emberi bölcsességgel, amelyet a görögök jelképeztek.

Mielőtt Éva megkezdte a kertben bekövetkező bukást, Krisztus megparancsolta Ádámnak és Évának egyaránt, hogy ne egyenek a jó és a rossz tudásának fájáról. Az örökkévaló evangélium három lépése közül az első az Isten félelme.

„Ha az értelem megragadja a kinyilatkoztatás roppant igazságait, soha többé nem elégszik meg azzal, hogy erejét jelentéktelen témákra fordítsa; undorral fordul el a silány irodalomtól és azoktól az üres szórakozásoktól, amelyek napjaink ifjúságát erkölcsileg romlásba döntik. Azok, akik közösségben voltak a Biblia költőivel és bölcsivel, és akiknek lelkét a hit hőseinek dicsőséges tettei indították meg, a gondolat gazdag mezejéről sokkal tisztább szívvel és emelkedettebb értelemmel térnek vissza, mintha a legünnepelebb világi szerzők tanulmányozásával foglalatostkodtak volna, vagy a világ fáraóinak, Heródeseinek és császárainak tetteit szemlélték és dicsőítették volna.”

„Az ifjúság képességei jórészt szunnyadnak, mert nem teszik az istenfélelmet a bölcsesség kezdetévé. Az Úr bölcsességet és ismeretet adott Dánielnek, mert nem engedte, hogy bármiféle olyan befolyás hatással legyen rá, amely vallásos elveibe ütközött volna. Annak az az oka, hogy oly kevés értelmes, szilárd jellemű és igazán értékes emberünk van, hogy úgy vélik, nagyságra juthatnak, miközben elszakadnak a Mennyországtól.” Messages to Young People, 255, 256.

Éva elveszítette „Isten félelmét”. Reszketnie kellett volna Isten szavain, ami a száznegyvennégyezer egyik jellemzője. Az istenfélelem a három próba közül az első, és akkor kezdődik, amikor a prófétai Ige felnyitattik, végül pedig létrehozva a bölcsék egy osztályát és a balgák egy osztályát. Azok számára, akik arra rendeltettek, hogy bölcsék legyenek, a kezdet abban áll, hogy reszketnek Isten Igéjén. Éva ezt nem tette meg, és amikor a próbatétel folyamatának második lépésével szembesült, képtelen volt dicsőséget adni Istennek, majd szembekerült az ítélet órájával, amelyben megnyilvánult Laodicea mezítlensége.

„Mindazoknak, akik tökéletes keresztény jellemet akarnak kifejleszteni, Krisztus igáját kell hordozniuk. Ha Krisztus Jézusban együtt akarnak ülni a mennyi helyeken, e földön kell Tőle tanulniuk. Krisztus nem önmagának kedvezett. Egész élete a tiszta, önzetlen jóindulat kifejlődése volt. Azért vette magára az emberi természetet, hogy bemutassa az elesett világnak, Sátánnak és zsinagógájának, a menny egyetemének, az el nem bukott világoknak, hogy az emberi természet, az Ő isteni természetével egyesülve, teljesen engedelmessé válhat Isten törvénye iránt. Mindenkinek meg kell kérdeznie: „Mit kell cselekednem, hogy üdvözüljek?” Isten alázatos, megtört szíveket kíván, amelyek reszketnek az Ő beszédén. Csak az isteni oltárról kaphatjuk meg azt a mennyi fáklyát, amelyet elfogadva teljes világosságot nyerünk

saját alkalmatlanságunk felől, és feltárul előttünk Krisztus méltósága és dicsősége. Amikor ezt meglátjuk, Isten a Szentlélek vezetése alá helyez bennünket, és Ő elvezet minket minden igazságra.” Bible Echo, 1896. július 20.

Az igazság és a tévedés összevegyítése Sátán műve, amelyet a törvénytelenség titkaként azonosítanak. Az egész emberiség megalkuvása a vizsgálati ítélet végső mozzanataiban a Tennessee állambeli Nashville-ben álló Parthenón templomban ölt testet.

„Nem bölcs dolog ifjúságunkat olyan egyetemekre küldeni, ahol idejüket a görög és a latin nyelv ismeretének megszerzésére fordítják, miközben fejüket és szívüket azoknak a hitetlen szerzőknek a gondolatai töltik meg, akiket e nyelvek elsajátítása érdekében tanulmányoznak. Olyan ismeretre tesznek szert, amely egyáltalán nem szükséges, és nincs összhangban a nagy Tanító leckéivel. Általában az ilyen módon neveltekben nagy az önbecsülés. Úgy gondolják, hogy eljutottak a felsőbb műveltség csúcsára, és büszkén viselik magukat, mintha többé már nem volnának tanulók. Isten szolgálatára alkalmatlanná válnak. Az időt, az eszközöket és a tanulmányokat, amelyeket sokan egy viszonylag haszontalan műveltség megszerzésére fordítottak, arra kellett volna felhasználni, hogy olyan neveltséget szerezzenek, amely sokoldalú férfiakká és nőkké tenné őket, a gyakorlati életre alkalmassá. Az ilyen nevelés volna számukra a legnagyobb értékű.”

„Mit visznek magukkal a tanulók, amikor elhagyják iskoláinkat? Hová mennek? Mit fognak tenni? Rendelkeznek-e azzal az ismerettel, amely képessé teszi őket arra, hogy másokat tanítsanak? Úgy nevelték-e őket, hogy bölcs atyákká és anyákká váljanak? Meg tudnak-e állni egy család élén mint bölcs oktatók? Családi életükben képesek-e úgy nevelni gyermekeiket, hogy az övék olyan család legyen, amelyre Isten örömmel tekinthet, mert a mennyei család jelképe? Megkapták-e az egyetlen olyan nevelést, amelyet valóban „felsőbb oktatásnak” lehet nevezni?”

„Mi a felsőbb oktatás? Semmiféle nevelés sem nevezhető felsőbb oktatásnak, hacsak nem viseli a menny hasonlatosságát, hacsak nem vezeti az ifjakat és a leányokat arra, hogy krisztusivá legyenek, és alkalmassá teszi őket arra, hogy családjuk élén álljanak Isten helyén. Ha egy ifjú iskolai éve alatt nem jutott a görög és a latin nyelv ismeretére, sem a hitetlen szerzők műveiben foglalt eszmék ismeretére, nem szenvedett nagy veszteséget. Ha Jézus Krisztus ezt a fajta nevelést lényegesnek tartotta volna, vajon nem adta volna-e meg tanítványainak, akiket arra készített fel, hogy elvégezzék a legnagyobb munkát, amelyet valaha halandókra bízott: hogy őt képviseljék a világban? Ő azonban helyett a szent igazságot adta a kezükbe, hogy azt egyszerűségében adják tovább a világnak.

„Vannak idők, amikor görög- és latintudósokra van szükség. Egyeseknek tanulmányozniuk kell ezeket a nyelveket. Ez helyes. De nem mindenkinek, és nem sokaknak kell ezeket tanulniuk. Akik azt gondolják, hogy a görög és latin ismerete elengedhetetlen a magasabb műveltséghez, nem látnak messzire. Sem annak ismerete, amit a világ emberei tudománynak neveznek, s amelynek titkait kutatják, nem szükséges az Isten országába való bemenetelhez. Sátán az, aki szörzálhasogatással és hagyománnyal tölti meg az elmét, amelyek kizárják az igazi felsőbb nevelést, és amelyek a tanulóval együtt elvesznek.”

„Azok, akik hamis nevelésben részesültek, nem tekintenek az ég felé. Nem képesek meglátni Őt, aki az igazi Világosság, „amely megvilágosít minden embert, aki e világra jön.” Az örök valóságokat káprázatoknak tekintik, az atomot világnak nevezve, a világot pedig atomnak. Sokakról, akik az úgynevezett magasabb műveltséget megszerezték, Isten ezt jelenti ki: „Mégmértél a mérlegen, és híjával találtattál” — híjával a gyakorlati ügyek ismeretének, híjával annak ismeretének, miként kell az időt a lehető legjobban felhasználni, híjával annak ismeretének, miként kell Jézusért munkálkodni.” Review and Herald, 1897. augusztus 17.

A Nashville-re hulló tűzgolyók figyelmeztetése nem egy önkényesen kiválasztott városhoz kötődik, hanem közvetlen ítélet, amelyet a Hetednap Adventistákra, az Egyesült Államokra és a világra hozott. A Nashville-re hulló tűzgolyók különböző jelentéstartalmakat képviselnek az adventizmus különféle kategóriái, a földi fenevad és a világ számára. A Nashville-re hulló tűzgolyók Isten ítéletét jelentik a hamis nevelés fölött, amelyet a jó és a gonosz tudásának fája jelképez.

Ezt a tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„Az Úr Jézus különféle képek által szemléltette Jánosnak azoknak gonosz jellemét és csábító befolyását, akik Isten népének üldözéséről váltak ismertté. Mindenkinek bölcsességre van szüksége ahhoz, hogy gondosan feltárja a gonoszság ama titkát, amely e föld történelmének lezárulásában oly nagy szerepet játszik. Isten bemutatása a világ uralkodó hatalmainak lakosai utálatos cselekedeteiről, akik titkos társaságokba és szövetségekbe kötik magukat, nem tisztelve Isten törvényét, képessé kell hogy tegye az igazság világosságával rendelkező népet arra, hogy mindezekről a gonoszságokról távol tartsa magát. A világ valamennyi hamis vallásúja egyre inkább nyilvánvalóvá teszi majd gonosz cselekedeteit; mert csak két tábor van: azoké, akik megtartják Isten parancsolatait, és azoké, akik hadakoznak Isten szent törvénye ellen....”

„Az asszony magva és a kígyó között való ellenségeskedést az Úr világosan meghatározza. »És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között és az ő magva között; az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.« »Ádámnak pedig monda: Mivelhogy hallgattál feleséged szavára, és ettől arról a fáról, amely felől parancsoltam neked, mondván: arról ne egyél: átkozott legyen a föld te miattad; fáradságos munkával élj belőle életednek minden napjaiban; tövist és bogáncskórót teremjen teneked, és egyed a mezőnek fűvét; arcod verítékével egyed kenyeredet, mígnem visszatérsz a földbe, mert abból vétettél: mert por vagy te, és ismét porrá leszel.«

„Azáltal, hogy a maga útját követte, hogy a Sátán kísértéseivel összhangban cselekedett, és Isten ismert akaratával szembefordult, az ember hiába kísérelte meg önmagát felemelni és megáldani. Így tapasztalati ismeretre tett szert az Isten parancsolatai iránti engedetlenségről. Így ismerte meg a jót és a rosszat; így elveszítette Isten iránti hűségét és lojalitását, és megnyitotta a gonoszság és a szenvedés zsilipjeit az egész emberi család előtt. Hányan végzik ma ugyanazt a kísérletet! Mikor tanulja meg az ember, hogy biztonságának egyetlen eszköze az Úrnak e szavaiba vetett teljes bizalom: „így szól az Úr”? ”

„Sátán emberi módszerek által igyekszik a maga saját kigondolásait Isten gyermekei közé bevinni. Arra törekszik, hogy úgy fogadják be, mint Istent, sőt hogy Isten fölé helyezték.”

„Azzal, hogy a szombatot a hét első napjára változtatja, arra vezeti az embereket, hogy hitetlenkedjenek Isten kijelentéseivel szemben, és így saját útjaikat és terveiket olyannak tekintsék, mint amelyek a maguk szemében és elferdült ítélőképességük szerint felette bölcseneknek tűnnek. Emberi mesterkedés által arra vezeti az embereket, hogy Isten kifejezett parancsolatait kisebb erejűeknek tekintsék, mint az emberi hagyományt, és hogy az attól a törvénytől való eltérést, amely mindenkor szent, igaz és jó, csekély jelentőségűnek tartsák. Látja, hogy azáltal, hogy így megakadályozza az emberi eszközöket abban, hogy engedelmes gyermekeként Istennel összhangban járjanak, hátráltathatja Isten művének megvalósulását világunkban.

„Ám Sátán fondorlatait, melyeket felelős tisztséget betöltő emberi eszközökkel sző, most, miután a bűn kísérlete végbement, éppoly nagyon kell félni és kerülni, mint első szüleink esetében. Arra kaptam utasítást, hogy mondjam meg: azok a férfiak, akik Isten művében felelősségteljes állásokba helyeztetek, túlbecsülték a mások feletti irányításra való jogukat. Az a hely, amelyet egy ember elfoglal, nem változtatja meg a jellemét. Némelyek úgy látszottak érezni, hogy a gyülekezetek és a szanatóriumok számára nekik kell elrendelniük a dolgokat, és hogy ítéletüket nem szabad megkérdőjelezni. Tanuljanak Jézustól minden lépésnél. Ő legyen minden ember számára a legfőbb tekintély.

„Aki oly gyakran volt a mi Tanítónk, ezt mondja: „Mily nehéz az embernek alázatosan járnia az ő Istene előtt, megtört lélekkel Isten útját választva, és elvetve Sátán ajánlatait, amelyek úgy tűnnek, mintha nagy világi előnyöket kínálnának.” Annak a befolyása, hogy az ember a maga útját járja ahelyett, hogy szilárdan megállna azon a biztos alapon, amelyet egyedül Isten vetett meg, újra és újra megmutatkozott. Az, hogy megtagadják a járást az egyenes ösvényeken, amelyeket Isten kijelölt, zűrzavarba viszi őket, és nem tanít bölcsességre másokat sem, akik ugyanazon próbával és megpróbáltatással állnak szemben. Mikor tanulja meg végre az ember, hogy Isten Isten, és nem ember, hogy megváltozzék?”

„Némelyek, akik letértek a helyes útról, szüntelen lázban égtek, hogy olyan felelősségeket ragadjanak magukhoz, amelyeket Isten nem helyezett rájuk. Isten arra szólít fel minden lelkész és minden orvost, hogy őrizzék meg az igazság egyszerűségét. Az Isten Fia, aki mind az Ó-, mind az Újszövetségben kijelentetett, ma világunk Üdvözítője. Minden orvosmisszionáriusnak Tőle kell kapnia képzését. Ha nem különíti el magát a levegőbeli hatalmasság fejedelmétől, félre fogja vezetni azokat a lelkeket, akik bizalommal vannak iránta. Mindenki óvakodjék az olyan emberektől, akik annyira képzettek és felmagasztaltak, hogy terveiket a köznép nem képes megérteni.

„A bűn fondorlatai felülmúlnak minden véges felfogást. Minden csapás, minden szenvedés és halál nemcsak a gonosz hatalmának, hanem az élő Isten igazságának is bizonyítéka. Miután az ember megismerte az igazságot, az élő Istennek örökké megmaradó ígétjét, amely az engedelmesség által életet ad, megdöbbenően különös az ember gyengesége abban, hogy alkalmazkodik Sátán ravaszságához. Mindazok, akiket Isten tanít, Krisztust az Ő Fiának ismerik el. Mindazok, akik nem hisznek Isten ismert kijelentéseinek, a bűn népszerűségét

tanúsítják, és nem az élet és a halhatatlanság oldalán munkálkodnak, amelyek az igazság tökéletes megszentelése által jutnak világosságra. Ha nem történik változás jellemükben, szavaikban és lelkületükben, lelkek vesznek el.”

„Nincs középut a helyreállított Paradicsom felé. Az embernek e végső napokra adott üzenet nem keveredhet össze emberi kigondolásokkal. Nem támaszkodhatunk világi jogászok politikájára. Alázatos, imádkozó embereknek kell lennünk, nem úgy cselekedve, mint azok, akiket Sátán eszközei megvakítottak.

„Sokaknak van hitük, de nem olyan hitük, amely szeretet által munkálkodik és megtisztítja a lelket. Az üdvözítő hit nem egyszerűen az igazság pusztá elfogadása. „Az ördögök is hisznek, és rettegnek.” Isten Lelkének ihletése olyan hitet ad az embereknek, amely készítő erő, jellemet formál, és az embereket a pusztán formaságokban megnyilvánuló cselekedetek fölé emeli. A szavaknak, a cselekedeteknek és a lelkületnek tanúságot kell tenniük arról, hogy Krisztus követői vagyunk.”

„A legnagyobb világosság és áldás, amelyet Isten adományozott, nem jelent biztosítékot a törvényszegéssel és a hitehagyással szemben ezekben az utolsó napokban. Azok, akiket Isten a bizalom magas tisztségeire emelt, elfordulhatnak a menny világosságától az emberi bölcsességhez. Ekkor világosságuk sötétséggé lesz, Istentől rájuk bízott képességeik pedig csapdává válnak, jellemük pedig sértővé Isten előtt. Istent nem lehet kigúnyolni. A tőle való eltávolodást bizonyos következményei mindig követték és mindig követni fogják. Az Istennek nem tetsző cselekedetek elkövetése — ha azokat nem követi határozott bűnbánat és elhagyás, hanem inkább igazolni igyekeznek őket — lépésről lépésre vezeti a gonosztevőt a megtévesztésbe, mígnem büntetlenül sok bűnt követ el. Mindazoknak, akik olyan jellemet kívánnak birtokolni, amely alkalmassá teszi őket arra, hogy Istennel együttmunkálkodókká legyenek, és elnyerjék Isten helyeslését, el kell különülniük Isten ellenségeitől, és meg kell őrizniük azt az igazságot, amelyet Krisztus Jánosnak adott, hogy adja azt a világnak.”

Manuscript Releases, 18. kötet, 30–36.